

ЖЪРТВОПРИНОШЕНИЕ

Въ зори разискренъ, брачный пиръ угасна
на морна вечеръ въ тихитѣ вълни,
и надъ сърдца ни Богъ на жажда властна
крила широки властно наклони.

И мълкомъ влѣзли въ сѣннитѣ покои,
де други пиръ ни готвѣше нощта,
сами свалихме ний вѣнцитѣ свои
и смутно спрѣхме — жадъ и нагота!

Той, властенъ и весталка да прелѣсти,
пристѣпи — и не сѣтихъ азъ, кога
влѣ сладъкъ пламъкъ въ сѣмнитѣ ми прѣсти,
впилъ въ огненъ обрѣчъ моята снага.

Азъ чухъ възторжни устни да се впиватъ
по мойтѣ бѣли свежи колѣна,
и вопли пламенни да ме заливатъ,
като вълната — пламенна вълна.

И въ буйно пожелание взоръ извила,
въ кръвта си чула химна да звучи,
азъ паднахъ нѣжна — и съсъ сетна сила
протегнахъ устни и закрихъ очи.

Когато сепнахъ клепки уморени,
по устнитѣ ми лепнѣше нектаръ,
и бледенъ димъ се виеше надъ мене,
като надъ новоосветенъ олтаръ.